

مکالمه درس اول :

آقای صابریان: من در مدرسه یاد گرفتن انگلیسی را شروع کردم وقتی که سیزده سالم بود. سپس یاد گرفتن زبان فرانسه را در موسسه زبان وقتی که پانزده ساله بودم شروع کردم. و روسی را وقتی که دانشجوی دانشگاه در مسکو بودم یاد گرفتم.

میثم: آیا همه آن‌ها را می‌توانید روان استفاده کنید؟

آقای صابریان: من همه آن‌ها را خوب بلد هستم. اما انگلیسی را بیشتر به کار می‌برم.

میثم: بسیار خوب. آیا شما فکر می‌کنید یادگیری زبان را در اولین زمان ممکن باید شروع کرد؟

آقای صابریان: تجربه من می‌گوید که علاقه و کار سخت واقعا مهم‌تر از سن و سال هستند.

میثم: آها ... این نکته مهمی است. و ممکن است که من بدانم زبان مورد علاقه شما چیست؟ انگلیسی، فرانسه یا روسی؟

آقای صابریان: صادق باشیم، من از کاربرد همه آن‌ها لذت می‌برم، اما زبان مورد علاقه من، کاملا زبان مادری من است.

میثم: آقای صابریان از شما تشکر می‌کنم که من را به دفترتان دعوت کردید.

آقای صابریان: خوش آمدید.

میثم: من شنیده‌ام که شما سه تا زبان می‌دانید، درست است؟

آقای صابریان: خوب در واقع چهار زبان.

میثم: چهار! واقعا! چه زبان‌هایی شما می‌دانید؟

آقای صابریان: علاوه بر زبان مادری من فارسی، زبان‌های انگلیسی، فرانسه و روسی را خوب بلد هستم.

میثم: جالبه! و کی آن‌ها را یاد گرفتید؟

ترجمه ریدینگ درس اول :

زبان یک نظام ارتباطی است.

زبان از شکل‌های نوشتاری و گفتاری استفاده می‌کند.

مردم از زبان برای ارتباط با یکدیگر در جامعه استفاده می‌کنند.

آن‌ها از طریق زبان دانش، عقاید، آرزوها و احساساتشان را تبادل می‌کنند.

زبان‌ها ناحیه به ناحیه در حد بسیار زیادی متفاوت هستند.

زبان‌ها آن قدر متفاوت هستند که ممکن است یک نفر زبان شخص دیگری را از منطقه یا کشور یا قاره دیگر نفهمد.

تعجب‌آور نیست بشنویم که امروزه حدود 7000 زبان در جهان وجود دارد.

بیش از 2000 زبان در آفریقا، 1000 در آمریکا، بیش از 2250 در آسیا، حدود 230 در اروپا و بیش از 1300 تا در اقیانوسیه وجود دارند.

گویش روان بومی این زبان‌ها با تعداد خیلی زیاد با صدها میلیون گویش‌ور تا خیلی کوچک با کمتر از 10 گویش‌ور متغیرند.

چینی رایج‌ترین زبان جهان است.

بیش از یک میلیارد نفر در جهان چینی صحبت می‌کنند.

جالب است که زبان انگلیسی تعداد گویش‌ور بومی کمتری نسبت به چین دارد، اما در حدود یک میلیارد فراگیر اطراف جهان دارد.

آن‌ها انگلیسی را به عنوان یک زبان بین‌المللی یاد می‌گیرند.

در حدود 50 درصد زبان‌های دنیا کمتر از 5000 نفر گویش‌ور دارند.

در آغاز قرن بیست و یکم، 204 زبان کمتر از 10 گویشور و 324 زبان بین 10 تا 99 گویشور داشتند.

548 زبان با کمتر از 99 گویشور تقریباً 8 درصد زبان‌های جهان را تشکیل می‌دهد.

ما آن‌ها را زبان‌های در خطر می‌نامیم.

همان گونه که گویشوران این زبان‌ها پیر می‌شوند و می‌میرند زبان‌های آن‌ها هم همین‌طور می‌میرند.

همهٔ زبان‌ها، بدون توجه به تفاوت‌هایشان ارزشمند هستند.

هر زبان، وسیله ارتباطی تعجب‌برانگیزی است که نیازهای گویشوران خودش را برطرف می‌سازد.

تصور جهان بدون زبان غیرممکن است.

بنابراین، ما باید همهٔ زبان‌ها را محترم بدانیم و مهم نیست که چقدر آن‌ها متفاوت هستند یا چه تعداد گویشور دارند.

تهیه شده توسط وبسایت شاگرد برتر

www.ShagerdeBartar.com